

Dnr: 2014/0342-9

GRIMSMARK 14:2- Förslag till beslut om förbud med vite för utsläpp av WC-vatten

Förslag till beslut

Samhällsbyggnadschef föreslår Allmänna utskottet att enligt delegationspunkt M. 10.4 besluta:

Med stöd av 26 kap. 9 och 14 §§ miljöbalken och med hänvisning till 9 kap 7 § miljöbalken (1998:808) 12 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd förbjuder Kommunstyrelsen ägarna till fastigheten GRIMSMARK 14:2, att från aktuell fastighet släppa ut WC-vatten som inte har genomgått av Kommunstyrelsen godkänd rening. Förbudet förenas med ett vite om åttiotusen (80 000) kronor. Vitet utfaller **den 31 maj 2018** om anläggningen inte har åtgärdats innan dess.

Lagstiftning

- 2 kap. 2-3 och 7 §§ miljöbalken (1998:808)
- 9 kap 1-3 och 7 §§ miljöbalken (1998:808)
- 11 kap 2 § miljöbalken (1998:808)
- 12 § i förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
- 26 kapitel 9 och 14 §§ miljöbalken

Bakgrund

Samhällsbyggnadskontoret/Miljö besökte fastigheten GRIMSMARK 14:2 den 19 maj 2014 då det konstaterades att den för fastigheten enskilda avloppsanläggningen var bristfällig.

Slamavskiljaren bestod av en enkammarbrunn. Det fanns inga luftningsrör eller andra tecken på att det fanns något efterföljande reningssteg. Det har inte heller angetts något efterföljande reningssteg i inkommet svar på enkät. Avloppsanläggningen ligger ca 100 m från närmsta vattenförande dike som efter ca 400 m rinner ihop med Frängsmyrbäcken. Avloppsanläggningen har inget tillstånd och anlades enligt enkätsvar år 1950.

Enligt svar på enkät är bostadshuset på fastigheten en åretruntbostad med en person i hushållet. Installationer i bostaden vars spillvatten leds till avloppsanläggningen är WC, dusch, tvättställ, tvättmaskin, diskmaskin och diskbänk. Dricksvattenförsörjningen sker via en gemensamhetsanläggning vars vattentäkt ligger på behörigt avstånd från avloppsanläggningen.

Förbudet trädde i kraft den 31 oktober 2016. Den 3 maj 2017 genomfördes en uppföljande inspektion av avloppsanläggningen. Vid inspektion kunde konstateras att avloppsanläggningen var i bruk och att inga åtgärder vidtagits.

Kommunicering angående förslag till beslut om förbud med vite för utsläpp av avloppsvatten gjordes den 22 maj 2017 med möjlighet för fastighetsägaren att yttra sig.

Skäl till beslut

Enligt hänsynsreglerna i miljöbalkens 2 kap 2-3 §§ anges att alla som bedriver en verksamhet eller vidtar en åtgärd ska skaffa sig den kunskap som behövs med hänsyn till verksamhetens eller åtgärdens art och omfattning för att skydda människors hälsa och miljön mot skada eller olägenhet. Man ska även utföra de skyddsåtgärder, iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Dessa försiktighetsmått ska vidtas så snart det finns skäl att anta att en verksamhet eller åtgärd kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Enligt 7 § samma kapitel gäller kraven i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla dem. Vid denna bedömning ska särskild hänsyn tas till nyttan av skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått jämfört med kostnaderna för sådana åtgärder. Krav ska dock alltid ställas om det behövs för att följa en miljökvalitetsnorm.

Enligt 9 kap 1 och 2 §§ miljöbalken definieras utsläpp av avloppsvatten som miljöfarlig verksamhet och avloppsvatten som spillvatten eller annan flytande orenlighet. Enligt 7 § samma kapitel ska avloppsvatten avledas och renas eller tas om hand på något annat sätt så att olägenhet för människors hälsa eller miljön inte uppkommer. För detta ändamål ska lämpliga avloppsanordningar eller andra inrättningar utföras.

Olägenhet för människors hälsa definieras i 9 kap 3 § miljöbalken som en störning som enligt medicinsk eller hygienisk bedömning kan påverka hälsan menligt och som inte är ringa eller helt tillfällig.

Enligt 12 § förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd är det förbjudet att i vattenområde släppa ut avloppsvatten från vattentoalett eller tätbebyggelse, om avloppsvattnet inte har genomgått längre gående rening än slamavskiljning.

Vad som sägs i [första stycket](#) gäller dock inte om det är uppenbart att sådant utsläpp kan göras utan risk för olägenhet för människors hälsa eller miljön. Ett vattenområde definieras i 11 kap 2 § miljöbalken som ett område som täcks av vatten vid högsta förutsebara vattenstånd.

Enligt 26 kap 9 § får en tillsynsmyndighet i det enskilda fallet besluta om de förelägganden och förbud som behövs för att denna balk samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken ska följas. Mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet får inte tillgripas.

Enligt 26 kap 14 § får en tillsynsmyndighet besluta om att förelägganden eller förbud får förenas med vite.

Enligt Kommunstyrelsens uppgifter är en enskilda avloppsanläggning bristfällig. En slamavskiljares främsta uppgift är att separera partiklar från avloppsvattnet så att efterföljande rening inte slammar igen. Näringsämnen i spillvattnet reduceras endast runt 5-20 % i en slamavskiljare av trekammartyp. I en enkammarbrunn är reduktionen sannolikt ännu lägre. För att uppfylla kraven på normal skyddsnivå enligt Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2006:7) ska en avloppsanläggning reducera 90 % av organiska ämnen (BOD_7) samt 70 % av totalfosfor. Det krävs därmed ytterligare behandlingssteg efter slamavskiljaren för att avloppsanläggningen ska uppfylla kraven och klara av att ta hand om de näringsämnen, syreförbrukande ämnen och smittämnen som finns i avloppsvattnet.

Det var först i början på 1970-talet som en mer modern syn på infiltration började spridas, så utifrån anläggningens ålder, observationer på plats och övriga inkomna uppgifter anser Kommunstyrelsen det sannolikt att det efter slamavskiljaren inte finns något efterföljande behandlingssteg.

I och med att avloppsanläggningen endast består av en enkammarbrunn som sannolikt saknar efterföljande behandlingssteg bedömer Kommunstyrelsen att anläggningen inte är tillräcklig för att klara reduktionen av näringsämnen, syreförbrukande ämnen och smittämnen. För att minska risken för olägenhet för människors hälsa och/eller miljön bedömer därför Kommunstyrelsen att avloppsanläggningen måste åtgärdas om den ska fortsätta användas.

Kommunstyrelsen anser att en tidsgräns bör fastställas för när utsläpp av det bristfälligt renade avloppsvattnet ska ha upphört.

Fastighetsägaren har haft två år på sig att åtgärda avloppsanläggningen. Då inga åtgärder har vidtagits anser Kommunstyrelsen att beslutet bedöms vara lämpligt att förena med ett vite om åttiotusen kronor för att säkerställa att beslut efterlevs.

Information

Innan inrättande eller ändring av en avloppsanordning måste dock i regel en anmälan göras eller ansökan om tillstånd sökas och godkännande eller tillstånd från Kommunstyrelsen erhållas. För ytterligare information kontakta Samhällsbyggnadskontoret/Miljö.

Miljömål

Detta ärende omfattar följande miljömål:

- Ingen övergödning
- God bebyggd miljö
- Levande sjöar och vattendrag
- Grundvatten av god kvalitet
- Hav i balans samt levande kust och skärgård

Bilagor:

Hur man överklagar

Delgivningskvitto

